

Sukkervand og solregn – Skovshovedtur til Immeln den 19.-20. september 2015

Ti raske roere – heraf fire forventningsfulde kaniner fra dette års kuld - forlod Skovshoved Havn tidligt lørdag morgen med ikke helt perfekt pakkede kajaker. Turens første stop fandt derfor allerede sted på Hvidørevej, hvor Toms arbejds-Audi holdt ind, så kajakerne kunne flyttes lidt rundt. Turens andet stop foregik ved en svensk tankstation, da Eva Susanne ikke mente, at man kunne besøge Sverige uden at spise kanelbullar.

Vi nød det smukke svenske efterårslandskab med lyserød plastik på halmballerne og nåede endelig frem til Immeln kort før middagstid. Her blev kajakerne proppet, og frokosten slugt, for NU skulle vi ud at ro.

Der var endnu et benspænd, for et par kilometer ude på søen opdagede Marit, at hun havde glemt soveposen i bilen. Men pyt, solen skinnede, og Marit mente godt, at hun kunne klare sig uden og låne et tæppe hist og en lagenpose pist.

Naturen var gudesmuk, og der blev snakket på kryds og tværs i kajakerne, så tiden faldt ikke lang. Alligevel var alle og ikke mindst kaninerne glade, da vi efter 1 ½ time var roet ud af kort A og kunne ro videre efter kort B. Vi glædede os nemlig til at komme frem til lejrpladsen og sætte telte op, nyde en anduvningspilsner samt kaffe med lækre cookies.

Det viste sig, at der siden sidste år var kommet nye picnic borde med ryglæn. Læg dertil, at der var toiletter (das) med tre-lags toiletpapir. Hvilken luksus-teltplads! Der var også en stor brændestabel. Thomas Turlleder og Susanne Spejder kastede sig derfor straks ud i en konkurrence om, hvem der kunne kløve brænde på mest drabelig vis. Det blev vist uafgjort.

Den lækre 3 retters menu bestod af: asparges med røget skinke efterfulgt af den traditionsrige jægergryde med ris, og til dessert oplevede vi følgende fra fusionkøkkenet: irish coffee med rigelige mængder matadormix.

Det var vi nødt til at skylle ned med rødvin ved bålet, så Marit sov godt, da hun endelig krøb til køjs iklædt lånte fjer under Susannes presenning. Der kom nogle kraftige vindstød i løbet af natten, men vi havde faktisk været udsat for en endnu større fare, viste det sig næste morgen, da Thomas ledte an på en guidet tur langs kanalen. Vildsvin havde nemlig rodet godt og grundigt i jorden kun 100 meter fra lejrpladsen.

Efter morgenmad med skøn udsigt og ditto gåtur var vi klar til at tage af sted på nye eventyr på det morgenblanke vand. Inden afrejsen tilbød vi forbigående svenskere at overtage de anseelige mængder rødvin, vi ikke havde kunnet drikke. MEN DE SAGDE NEJ. Tiderne er sandelig forandrede!

Turlederen var meget imponeret over, at vi faktisk sad i kajakerne til aftalt tid kl. 10. Mon nogle af deltagerne de forrige år har haft svært ved at komme ud af fjerene eller har fumlet med teltpælene?

Måske var det på grund af den rettidige afgang, at turlederen valgte at lægge en omvej ind på ruten. Vi endte med at ro 23 kilometer den dag. Læg dertil de 15 fra dagen før, og man når op på det anseelige tal 38. Det betød, at Anne, Janne og Steen nåede op på det magiske tal 200, der giver adgang til at ro i vintersæsonen. Og Inga rundede vist de 1.000 kilometer. Respekt.

Efter en hyggelig frokost i den lokale badeby roede vi forbi kvindeøerne i solen. Himlen var beklædt med de smukkeste skulpturelle skyformationer. Mens solen skinnede, regnede det en smule, og en flot regnbue lyste fra bred til bred.

Stedet hed Immeln, og vi følte, vi var i himmelen.

/Lone